

محیط های شهری عامل موثری بر امنیت کاربران در یک فرایند توسعه پایدار شهری

معین مرادی^{۱*}، حسین مهدوی پور^۲، محسن قاسمی^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد رفسنجان و عضو باشگاه پژوهشگران جوان بم

MoeinMoradi1366@gmail.com

۲- دکترای معماری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد یزد
HMahdavi@yazd.ac.ir

۳- دکترای معماری و عضو هیات علمی دانشگاه آزاد بم
Mgh1393@yahoo.com

چکیده :

از آنجا که زندگی در محیط اجتماعی، یکی از نیازهای اصلی زیستی انسان را تشکیل می دهد و امنیت نیز عامل حمایت کننده ای برای این کیفیت ها بحساب می آید. بنابراین احساس نا امنی در محیط و نگرانی های ناشی از مکان های نا امن، می تواند فعالیت های انسانی را در سایر بخشها تحت تاثیر قرار دهد. و امور اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی و غیره را دچار مشکل سازد. امنیت به حفاظت از اشخاص و دارایی های آنها بر می گردد. کمبود امنیت، احساس خطر و ترس از جرم و جنایت موجب کاهش استفاده از عرصه های همگانی و عدم کارایی محیط های شهری در یک فرایند توسعه یافتگی پایدار شهری می شود. بدین سبب ایجاد احساس امنیت و ایمنی در محیط های اجتماعی لازمه ی موفقیت در طرح توسعه پایدار شهری محسوب می شود، که بدین ترتیب امنیت را می توان اصلی ترین عامل پایداری فضاهای شهری دانست که بدون آن هیچ فضایی از شهر، برای حضور و تعاملات اجتماعی شهروندان مناسب نخواهد بود، بدین سبب این سوال ایجاد می شود که چگونه می توان در یک طراح توسعه پایدار شهری با در نظر گرفتن امنیت در محیط های اجتماعی بر تعاملات اجتماعی مردم در یک فضا افزود؟ بنابراین نتیجه ای که انتظار می رود این است که با ارتقاء محیط در جهت افزایش امنیت باعث افزایش تعاملات اجتماعی می توان شد، که این امر خود باعث کاهش میزان جرم و جنایت در کارهای مجرمانه می شود. در این تحقیق سعی بر آن است، تا از طریق بازشناسی راهکارهایی در جهت ارتقاء کیفیتها محیطی و تاثیرات آن بر امنیت و در نتیجه تعاملات اجتماعی در فضاهای شهری به بررسی پرداخته شود، این تحقیق بصورت کتابخانه ای بوده که از طریق شیوه ی توصیفی- تحلیلی ادامه یافته که نتیجه ی حاصله از آن بصورتی عقلی - منطقی برداشت گردیده است.